

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Mestres educadors

Hem acabat el curs, amb tot el que això significa. Perquè quan diem que comencem un curs o que l'acabem ens referim normalment a aquelles activitats que es duen a terme, sobretot, des del mes setembre d'un any i fins al juny o juliol de l'any següent. Significa, per tant, que durant els mesos de juliol i d'agost aquelles activitats s'aturen o bé es tornen més tranquil·les, o bé fins i tot desapareixen.

Un dels col·lectius que s'organitzen amb l'esquema del curs és tot el referent a l'educació, la formació, l'ensenyament. Es tracta principalment de les escoles, els seminaris, les universitats. Està clar que a les escoles els infants i els joves han acabat ja aquests dies el curs i gaudeixen de merescudes vacances, tot i que els professors, els mestres i els educadors encara continuen treballant, revisant el curs, preparant el vinent.

Voldria fixar-me especialment en el col·lectiu dels mestres, expressió que em resulta atractiva, i que va més enllà del que suposa la transmissió d'uns continguts, d'uns coneixements. De fet, no és perquè sí que a Jesús mateix li deien i li diem «Mestre», i no pas professor, perquè aquests tenen alumnes i els mestres deïxibles. I això significa certament la transmissió d'uns ensenyaments, però no només des de la teoria sinó també amb la pròpia vida.

Fa uns dies he pogut compartir i conèixer uns dies amb un grup de gairebé un centenar de mestres i professors de les escoles diocesanes i parroquials de la nostra diòcesi. Admiro aquests homes i dones que treballen per un món millor a través dels infants i els joves, sotmesos sovint a moltes pressions i dificultats. Hem

acabat a terme un pelegrinatge de fi de curs al sepulcre de sant Domènec de Guzmán a Bolonya, i també hem pogut seguir els passos de sant Joan Bosco, mestre i educador de la joventut a Florència. He de dir que l'experiència ha estat molt enriquidora, com no podia ser d'altra manera, tractant-se d'uns homes i dones que dediquen la seva vida als altres, als infants i als adolescents.

En una homilia que vaig predicar en una església de la Congregació dels Salesians, on va viure un temps sant Joan Bosco, els vaig proposar la figura d'aquest sant educador. Ell, que va ser l'inventor del que hem conegut com a formació professional o bé més darrerament com a cicles formatius, ensenyava als seus sacerdots que el camí de la veritable

educació és l'estimació als joves. Ho escriu en una carta en la que els diu: «Si de veritat busquem l'autèntica felicitat dels nostres alumnes i volem induir-los al compliment de les seves obligacions, convé abans que res que mai no oblideu que feu el paper de pares dels nostres estimats joves. Mirem com a fills aquells sobre els quals hem d'exercir alguna autoritat. Posem-nos al seu servei, a imitació de Jesús, el qual va venir per obeir i no per manar, i avergonyim-nos de tot el que pugui tenir fins i tot aparença de domini; i si algun domini hi exercim, ha de ser per servir-los millor.»

Vull agrair, doncs, des d'aquesta reflexió la gran tasca educativa de tants mestres que serveixen la societat formant ciutadans i bons cristians.

ENTREVISTA

Vetllar per la qualitat acadèmica

ARMAND PUIG I TÀRRECH

El Dr. Armand Puig i Tàrrach ha estat nomenat pel Papa Francesc president de l'AVEPRO, l'Agència de Verificació i Promoció de la Qualitat de l'ensenyament en les Universitats i Facultats eclesiàstiques, que va ser creada el 2007 pel papa Benet XVI per promoure i desenvolupar una cultura de la qualitat dins de les institucions acadèmiques directament dependents de la Santa Seu i assegurar-les uns criteris de qualitat vàlids internacionalment. El Dr. Puig ha estat durant els darrers 8 anys rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) i, prèviament, 9 més com a degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Quina serà la seva aportació a l'AVEPRO?
Vull insistir en la qualitat dels ensenyaments i la profunditat de la recerca que s'ha de dur a terme en unes universitats i facultats eclesiàstiques que no poden ser de segona divisió, sinó que han de mantenir-se en un nivell alt, igual o millor, si pot ser, d'altres centres universitaris civils, tant públics com privats. Hem de pujar el nivell i hem d'ajudar-nos els uns als altres.

Què pretén assolir en aquests propers cinc anys?

Principalment, resoldre algunes qüestions pendents, com per exemple l'acreditació de centres i de professors. Després, cal tenir en compte que el Papa insisteix molt a evitar les situacions d'isolament de les diverses realitats acadèmiques i a promoure la interrelació. Per tant, hem de treballar perquè aquesta interrelació existeixi i perquè hi hagi una comprensió dels objectius comuns.

Com valora el moment actual de l'AUSP?
Deixo una institució jove, plena de vida, en la qual les estructures fonamentals han estat plantades. Ara, la tasca és omplir, farcir tot allò que és estructura i plantejament inicial. L'AUSP és una institució universitària en creixement, encara; per tant, hem de propiciar un diàleg constant amb les universitats catalanes, amb el món en el qual vivim, i fer aquest pont fonamental entre cultura i educació.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Sou els seus testimonis

Potser aquest estiu faràs o has fet de monitora a les colònies o al casal de la parròquia, d'una escola cristiana o d'un moviment apostòlic. Potser t'has plantejat com ha de ser el teu testimoni cristià davant els infants o adolescents del grup que t'ha estat encomanat. Ser monitor i ajudar a créixer en la fe és, sens dubte, una experiència que abasta el testimoni personal, el que fas i el que dius, la capacitat d'acollir, escoltar i estimar l'altre, el tracte entre monitors i monitores, les paraules dels bons dies i de les bones nits... Si et deixes portar per l'Esperit, ben segur que convidant els infants i adolescents a la reflexió, a la pregària personal i a compartir comunitàriament, els hi ofereixes un mestratge per a la vida i el seguiment del Crist que ajuden a cercar sentit a la vida, a escoltar l'oreig suau de l'Esperit que apaivaga, asserena, porta pau, acosta als altres i a Déu, si ens és donat, i al diàleg amb Ell des de la pregària, la contemplació o el silenci personal o compartit. L'acció educativa a les activitats de lleure, pot afavorir l'adquisició de coneixements, habilitats i destreses, també suscitar la vivència personal i la co-

munitària del grup, suggerint reflexions i ajudant a prendre decisions i a posicionar-se.

«Lliura el noble combat de la fe i assoleix la vida eterna a què has estat cridat, tal com vas reconèixer en la noble professió de fe que vas fer en presència de molts testimonis» (1Tim 6,12). Jesús, avui, us envia als monitors cristians a escampar per tot arreu el missatge de la seva Bona Nova, com ho feu, en el seu temps, amb els apòstols. Sou cridats a ser uns dels seus missatgers. Des de la senzillesa de la vida de cada dia, des d'una vitalitat interior que testimoniï el camí encomanadís de l'Evangeli, camí d'amor i servei, de lliurament generós.

No oblideu que és el mateix Jesús qui us envia i posa a les vostres mans un seguit de dons gratuïts. Sense oblidar que els dons mai no se'ns donen només per a nosaltres, sinó per a compartir-los amb els altres. Vivifiqueu el vostre esperit amb la pregària, els sagraments, l'escolta atenta de l'altre i l'obertura a l'Esperit. Vivifiqueu el vostre esperit per estimar, perquè la vostra acció i testimoniatge esdevinguin, cada dia més, generadors d'espais de la seva Presència.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Cercanía, abrazo, siempre presente

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la proximidad del día de san Joaquín y santa Ana, celebramos la tercera Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores, conmemoración cercana a la JMJ en Lisboa; coincidencia que el Santo Padre, califica como «hermosa cercanía». En ella se encuentra una manifestación de la misericordia del Señor. «La intervención de Dios se manifiesta siempre en el conjunto, en la historia de un pueblo», dice el Papa en su mensaje; el proyecto de amor del Señor «atravesado pasado, presente y futuro, abraza y pone en comunicación las generaciones», afirma que los mayores «entregan al presente un pasado necesario para construir el futuro».

Es un don de Dios el contar con la amistad de una persona llena de experiencia de bien, de esfuerzo, de

amor a Dios, de respuesta en la fe, en el servicio y en la entrega. Los jóvenes acogiendo y custodiando la memoria encuentran un gran tesoro. Unos aprenden a no reducir la vida al presente, los otros a agradecer a Dios que lo que sembraron da frutos de futuro.

Que María, nuestra Madre, la que canta la misericordia de Dios de generación en generación, nos ayude a hacerla presente en nuestros días, en una serie de eslabones, de abrazos que, a través de los padres, unen a hijos y a nietos.

Que, con la alegría desbordante del encuentro, los jóvenes, como pide el Papa, abracen a sus abuelos antes de partir hacia la JMJ. Los que aquí permanecemos acompañémosle con nuestra plegaria e ilusión.

Lectures de la missa diària i santoral

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15 / Mt 12,38-42]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Dimarts [Ac 4,33; 5,12,27-33; 12,1b-2 (o bé: 11,19-21; 12,1-2,24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Dia de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5,9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-11,16-20b / Sl: Dn 3 / Mt 13,10-17]. Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Sempromiana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [1Jn 4,7-16 / Sl 33 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà, 483-492).

30. † Diumenge vinent, diumenge XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1Re 3,5,7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé: 13,44-46)]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 12,13,16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer-vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu». R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apia-deu-vos de mi. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant com Déu vol.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat, i se'n anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: «¿No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? ¿Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: ¿Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 12,13,16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente. Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que no lo conocen.

Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

Salm responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos: El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables.

Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra paràbola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: «Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?». Él les dijo: «Un enemigo lo ha hecho». Los criados le preguntan: «¿Quieres que vayamos a arrancarla?». Pero él les respondió: «No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: Arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero.»

COMENTARI

Tres paràboles allisonadores: El sembrat, la mostassa, el llevat

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

En el camp de la pròpia vida hi trobem el bé i el mal. Déu no ens ha creat amb una força instintiva que ens impedeixi ser lliures. Ell vol que l'estimem, i que estimem els altres amb llibertat i responsabilitat. Però la nostra llibertat ens permet no fer el bé que podríem fer.

Jesús compta amb la realitat de mal, amb la que hem de conviure, i contra la que hem de lluitar. A vegades, les males herbes del Maligne, que són molt vigoroses i atractives, ens poden seduir i enlluernar.

Però no podem erradicar tot el que és dolent de qual-sevol manera. Arrencaríem, també, el bon blat. Només podem destruir el mal, el pecat, el maligne, amb la força del bé.

La paràbola parla de la bona i la mala llavor sembrada en el camp, però la realitat és que la llavor és sembrada en les persones, també en nosaltres mateixos, i que tenim barrejat el mal i el bé que podem realitzar en la nostra vida.

Jesús mateix ens ho explica: «El qui sembla la bona llavor és el Fill de l'home. El camp és el món. La bona llavor són els del Regne. El jull són els del Maligne. L'enemic que els ha sembrat és el diable.»

Podem acollir la bona llavor i procurar que creixi i doni bons fruits, però també podem quedar seduïts i atrapats per les males llavors. Ens cal fer un bon ús de la nostra llibertat, per canviar i millorar. Cal que ens deixem il·luminar i conduir per la Paraula de Jesús que ens ve a ajudar, i ens estima.

Per altra banda, la situació de cada persona, de cada camp, no és definitiva, fins a la fi; el que és bo pot tornar-se dolent, i el que és dolent pot transformar-se per gràcia del Senyor. Nosaltres mateixos podem ajudar-nos molt, però també ens podem fer molt de mal.

Les altres dues paràboles ens donen uns ensenyaments importants i complementaris: una petita llavor pot créixer i arribar a ser un gran arbre.

La tercera paràbola, la del llevat, ens indica que, sovint, les realitats bones i les dolentes no són d'entrada gaire espectaculars, però transformen totes les persones.

Que l'Esperit Sant faci fructificar la bona llavor que Déu ha plantat en les nostres vides.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 23 de juliol, a les 10 h. Mons. Cristau presideix la Missa al Monestir de Sant Domènec de Guzmán a Sant Cugat del Vallès.

Del diumenge 30 de juliol al diumenge 6 d'agost. Participa amb els joves de la diòcesi a la Jornada Mundial de la Joventut a Lisboa.

Notícies

Reunió amb els responsables de la JMJ. El dijous 13 de juliol, la Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut va reunir els responsables dels grups que participen en la Jornada Mundial de Joventut. De la diòcesi hi participen 1.050 joves que partiran el diumenge 30 de juliol en 20 autocars.

Trobada d'estiu dels Consells. El dijous 13 de juliol va tenir lloc la trobada conjunta dels membres del Col·legi de Consultors i del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics sota la presidència del Sr. Bisbe a la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Bigues, en el Vallès Oriental.

Benedicció de les obres de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. El divendres 14 de juliol, al migdia, va

tenir lloc la benedicció i inauguració de les obres de remodelació realitzades a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol de Barcelona, que acull els preveres i diaques jubilats de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat. Hi assistiren els bisbes de la Província Eclesiàstica juntament amb el Patronat de la Fundació que presideix actualment Mons. Salvador Cristau. Presidí l'acció litúrgica el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona.

Eucaristia Missionera. El dissabte 15 de juliol, el bisbe Agustí Cortés va presidir a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat la Missa amb els missioners i familiars de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

Celebració de la Mare de Déu del Carme. El diumenge 16 de juliol, Mn. Fi-

del Catalán, vicari general, presidí la Missa de la Mare de Déu del Carme al Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa.

Calendari

Sortida cap a JMJ.

El diumenge 30 de juliol, a les 17.30 h, surten des de diferents parròquies els 20 autocars que portaran els 1.050 joves de la diòcesi a la JMJ a Lisboa. Durant el proper cap de setmana, dissabte o diumenge, a les parròquies d'on participen joves es farà també una celebració d'enviament i de pregària pels bons fruits de la trobada.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Maestros educadores

Hemos terminado ya el curso, con todo lo que esto significa. Porque cuando decimos que empezamos un curso o que lo acabamos, nos referimos a aquellas actividades que se llevan a cabo sobre todo desde el mes de septiembre de un año y hasta el mes de junio o julio del año siguiente. Esto significa, por tanto, que durante los meses de julio y agosto aquellas actividades se detienen, se ralentizan o incluso desaparecen.

Uno de los colectivos que se organizan en lo que llamamos «un curso» es el referente a la educación, a la formación, a la enseñanza, especialmente las escuelas, los seminarios, las universidades.

En este sentido sabemos que los niños y jóvenes han termina-

do ya estos días el curso aunque los profesores, los maestros, los formadores y educadores todavía continúan trabajando, revisando el curso pasado, preparando el próximo.

Quisiera referirme hoy especialmente a los maestros, expresión que me resulta atractiva y que va más allá de lo que supone la transmisión de unos contenidos, de unos conocimientos. De hecho, a Jesús le llamaban y le llamamos nosotros también «Maestro», porque los profesores tienen alumnos y los maestros discípulos. Y esta expresión quiere significar la transmisión de unas enseñanzas pero no sólo desde la teoría sino también con la propia vida.

He tenido ocasión de reflexionar todo esto estos días pasados con-

viviendo con un grupo de casi cien maestros y profesoras de las escuelas diocesanas y parroquiales de nuestra diócesis. Hemos realizado una peregrinación al sepulcro de santo Domingo de Guzmán en Bolonia, y hemos podido también seguir los pasos de san Juan Bosco, maestro y educador de la juventud en Florencia. Ha sido ciertamente una experiencia muy enriquecedora, como no podía ser de otra manera tratándose de personas que dedican su vida a los niños y adolescentes, el futuro de la sociedad.

En una celebración que tuvo lugar en una casa de la Congregación de los Salesianos donde vivió un tiempo san Juan Bosco, les propuse esta figura como modelo de educador. Él, que fue quien ideó lo que hemos conocido como formación profesional y más actualmente como ciclos formativos, expresaba

en una carta a sus sacerdotes que, en esta tarea de formar personas, se obtienen mayores frutos sobre todo con el amor, y lo expresaba diciendo: «Si de verdad buscamos la auténtica felicidad de nuestros alumnos y queremos inducirlos al cumplimiento de sus obligaciones, conviene ante todo no olvidar que hacemos las veces de padres de nuestros queridos jóvenes. Miremos como hijos a aquellos sobre los que debemos ejercer alguna autoridad. Pongámonos a su servicio, a imitación de Jesús, el cual vino para obedecer y no para mandar, avergonzándonos de todo lo que pueda tener incluso apariencia de dominio, y si algún dominio ejercemos ha de ser para servirles mejor.»

Quiero, pues, agradecer desde esta reflexión la gran tarea educativa de tantos maestros que sirven a la sociedad formando ciudadanos y buenos cristianos.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

